

MÀSTERS I POSTGRAUS

Torna a obrir-se el període de preinscripció en màsters i postgraus per al curs 2017/18. Les universitats mantenen gran part de l'oferta formativa i també n'ofereixen de nova per atraure l'interès de futurs alumnes que volen ampliar o actualitzar coneixements, especialitzar-se en un sector, aconseguir l'habilitació per exercir, millorar el currículum o reorientar la seva carrera professional.

¿Tenen bona salut, els màsters i postgraus?

Sí, som un col·lectiu d'universitats molt actiu i dinàmic. Hi ha una gran riquesa d'oferta acadèmica, a les nostres universitats. Històricament tenim una llarga tradició d'oferir màsters i postgraus que s'adapten a les demandes de col·lectius específics o per donar resposta a necessitats socials i sectors professionals. També podem destacar que hi ha un nombre important d'estudiants estrangers. Prop del 30% dels alumnes que es matriculen en màsters i postgraus a les universitats públiques catalanes són d'altres països, concentrats en dos grans col·lectius: europeus i iberoamericans. Per això s'entén que els màsters impartits en terceres llengües hagin passat de 212 el curs 2010/11 a 303 el curs 2014/15.

Com està evolucionant el sector?

Les universitats públiques catalanes compten amb una oferta formativa cada cop més internacionalitzada, vinculada al món social, econòmic i laboral. Hem sigut capaços de superar la visió clàssica del "Què sé fer i què puc oferir" per respondre a les demandes i les necessitats de la societat. Un bon indicador és que cada vegada hi ha més cursos interuniversitaris, en els quals les universitats trenquen fronteres i es posen d'acord per sumar les seves experteses i garantir una millor oferta. És una evolució molt positiva. Hi ha indicadors que ho demostren, com les pràctiques professionals (en pocs anys hem doblat el nombre d'estudiants que fan pràctiques en institucions i empreses). Entre aquests estudiants també ha augmentat el percentatge que acaben sent contractats per l'empresa o institució (ha passat

Josep Maria Vilalta

SECRETARI EXECUTIU DE L'ACUP

(ASSOCIACIÓ CATALANA D'UNIVERSITATS PÚBLIQUES)

"AL SISTEMA UNIVERSITARI LI CAL MÉS AUTONOMIA PER SER COMPETITIU INTERNACIONALMENT"

TEXT OLGA VALLEJO ■ FOTO FRANCESC MELCION

del 8% al 12%). Segur que es pot fer més i millor, però aquests indicadors mostren que les coses estan ben orientades.

Quins són els referents en què s'emmiralla l'ACUP?

Cada any l'ACUP organitza un viatge institucional, juntament amb la conselleria d'Universitats del Govern, per conèixer un sistema universitari d'excel·lència i aprendre'n què fan i què podem traslladar al nostre model per millorar-lo. Alguns referents són els Països Baixos o Dinamarca, exemples de sis-

EXCEL·LÈNCIA

"Cada any l'ACUP fa un viatge per conèixer un sistema diferent. Els Països Baixos i Dinamarca són referents"

temes universitaris cohesionats, potents, oberts a la societat i internacionalitzats; Israel, en recerca; Escòcia, propera a nosaltres perquè no és estat però té competències en educació superior; o Àustria, que visitarem aviat. També hem estat a Califòrnia i Massachusetts, als Estats Units, on hi ha universitats de primera divisió, però el context sociocultural és tan diferent que és més difícil importar-ne el model.

Quin paper juguen els màsters i postgraus en la vida acadèmica?

Depèn molt de l'itinerari que es vulgui seguir. Si l'estudiant es vol formar com a investigador, tria un màster de recerca per després fer la tesi doctoral. Li interessa aprofundir al màxim per fer carrera investigadora. Tot i que els màsters més esesos són els professionalitzadors, per formar-se en un àmbit dins d'un sector concret. També hi ha cursos de postgrau molt especialitzats, gairebé fets a mida. Hi ha infinitat de possibilitats i formats, i solucions híbrides com el format semipresencial guanyen cada vegada més.

Catalunya va a la cua en finançament públic en educació. Estudiar un màster és pràcticament un luxe, sobretot en relació als Països Nòrdics, Alemanya o França, on són gairebé de franc. ¿Màsters i postgraus són una via efectiva per obtenir recursos?

Si parlem del finançament públic, clarament tenim una posició feble. Hi ha un debat obert sobre si els diversos cicles de l'educació superior han de ser finançats més públicament o privatament. A les escoles de negocis o en el cas dels màsters no oficials qui determina el preu és el mercat. Si resulta atractiu i és un sector amb demanda, possiblement serà més car. Hi ha qui s'ho planteja com una inversió per tenir més possibilitats en el futur professional. Les universitats públiques tenim una part fixada per preus públics i la normativa pública, però també hi actua el mercat. Aquesta circumstància ens pot ajudar a completar en una petita part la falta de recursos públics que tenim.

¿Com valora l'ACUP la notícia recent que el ministeri d'Educació permetrà a les comunitats autònomes abaixar els preus dels màsters perquè s'igualin als graus?

Es una bona notícia. D'altra banda, la Generalitat s'ha compromès, amb l'aprovació dels pressupostos del 2017, a incrementar el nombre de beques i així aportar més recursos per ajudar les famílies amb llindars econòmics més baixos.

Quin és l'escenari ideal per tenir un sistema de màsters encara millor?

Les universitats necessiten més autonomia. En general, el sistema universitari està molt regulat i normativitzat, tant que ens costa ser competitius a nivell internacional. Amb menys procediments i paperassa podríem fer un salt més, ser més creatius i dissenyar un programa de graus, màsters i postgraus més adequat a les necessitats i demandes de la societat actual, i amb una formació més versàtil. Si a més poguéssim adequar els preus dels graus i màsters seria un bon senyal, ja que més gent podria accedir-hi, redundant en benefici dels propis estudiants i del país.